

ERRATA

Prosíme čtenáře, aby si opravili tyto chyby:

str. 27, řádek 5 a 4 od spodu má znít: . . . , seminář pro anglickou filologii s profesorem *Františkem Chudobou*, seminář historický s profesorem *Bohumilem Navrátillem*, . . .

V šifrách autorů medailónů na str. 149 vypadla šifra R. V. = Radoslav Večerka. Medailón *Bedřicha Čerešňáka* není na svém místě, tj. na str. 157, nýbrž na str. 262. Na straně 161 vypadly medailóny *Sáši Duškové*, *Rudolfa Fišera* a *Václava Frolce*, které zde zařazujeme. Za tyto i případné další drobné chyby se redakce čtenářům omlouvá.

SÁŠA DUŠKOVÁ, PhDr., DrSc. Narodila se 11. března 1915 v Brně. Svá vysokoškolská studia konala na filosofické fakultě brněnské university v letech 1935 až 1939. Jejími učiteli tu byli profesori J. Sebánek, F. Hrubý a R. Urbánek. V letech 1947 až 1950 navštěvovala Státní archivní školu v Praze – pobočku v Brně. V prosinci 1946 získala doktorát filosofie v oboru pomocných věd historických a československých dějin, a to na základě disertační práce *Kopiář moravských direktorů z r. 1619*. V dubnu 1959 jí byla udělena hodnost kandidátky historických věd na filosofické fakultě Karlovy university v Praze, když obhájila práci *Studie k českému diplomatáři*. V květnu 1964 se habilitovala pro obor pomocných věd historických na filosofické fakultě v Brně; téma habilitační práce znělo *Další studie k českému diplomatáři*. V červenci 1969 dosáhla hodnosti doktorky historických věd na Karlově universitě v Praze; podkladem pro obhajobu byla práce *Codex diplomaticus et epistolaris regni Bohemiae IV, V* (edice – studie).

Od 1. dubna 1946 působila na filosofické fakultě v Brně jako asistentka, od r. 1950 jako odborná asistentka, od r. 1964 jako docentka pro obor pomocných věd historických. V současné době je vedoucí oboru archivnictví na téže fakultě. Z této své funkce je členkou Vědecké archivní rady ministerstva vnitra. Jako spoluvydavatelka Českého diplomatáře pracuje v Komisi pro vydávání středověkých historických pramenů při Ústavu československých a světových dějin ČSAV. Je také členkou Matice moravské a Historické společnosti při ČSAV. Redakčně řídí tematický sborník z oboru diplomatiky a diplomatické medieistiky *Folia diplomatica*, jehož první svazek vyšel v roce 1971. V letech 1965–1969 pracovala v archivech v Rakousku, v Polsku, v NDR a v NSR, vesměs v souvislosti s přípravou edice Českého diplomatáře (*Codex diplomaticus et epistolaris regni Bohemiae*). V roce 1965 se zúčastnila Mezinárodního historického kongresu ve Vídni, v roce 1969 přednášela na kongresu Komise pro diplomatiku při CISH ve Fribourgu ve Švýcarsku.

Specializuje se na českou diplomatiku období přemyslovského. Podílí se spolu s profesorem J. Sebánkem na základní edici listinné látky tohoto období *Codex diplomaticus et epistolaris regni Bohemiae*. Dosud byl tiskem vydán svazek IV, 1 a IV, 2 obsahující listiny z let 1241–1253, k tisku jsou připraveny svazky V, 1 a V, 2 pro léta 1253–1278. Pro realizaci této edice vytvořili oba editoři rozsáhlý diplomatářový aparát, který obsahuje fotokopie všech v originálech i v opisech dochovaných listin přemyslovského období od prvních počátků listiny u nás až do roku 1306. K aparátu náleží také tisíce listků sloužících ke grafickému a stylistickému zvládnutí materiálu. V souvislosti s touto edicí vydala S. Dušková řadu přípravných prací buď ve spolupráci s prof. J. Sebánkem nebo samostatně, v nichž se s úspěchem snaží postihnout společenský význam listiny jednak na domácí půdě, jednak v rámci listiny středoevropské. Řada jejích prací vyšla pod názvem *Studie k českému diplomatáři*; řeší v nich problematiku jednotlivých listin (fals), grafických a stylistických okruhů, formulářů atd. Významné jsou i širší studie, v nichž je zpracován souborně materiál vydávaný v příslušných svazcích Českého diplomatáře: *Panovnická a biskupská listina v českém státě doby Václava I.* (Praha 1961), *Listina v českém státě doby Václava I. u nižších feudálů a u měst* (Praha 1963) a zejména studie *Das Urkundenwesen König Ottokars II. von Böhmen, II. Teil (1264–1278)*, která vyšla v roce 1969 v *Archiv*

für Diplomatik, Schriftgeschichte, Siegel- und Wappenkunde, Bd. 15, str. 251–427, a v níž se zdarem uplatnila statickou metodu v diplomacie.

Bibliografie: Ročenka brněnské university 1964–1968 (Brno 1969), str. 415, 416, 545, 644, 662, 663, 666, 700. — Universitas Brunensis (Brno 1969), str. 78, 79, 80, 82. Z prací tam nezachycených uvádíme: Das Urkundenwesen Ottokars II. von Böhmen (1264–1278) Archiv f. Diplomatik XV, 1969. — 800 let Mikulova. Mikulov 1973.

F. H.

RUDOLF FIŠER, PhDr., odb. asistent. Narodil se 25. 7. 1940 v Domaželicích u Přerova. V letech 1957–1962 absolvoval filosofickou fakultu UJEP v Brně, na níž studoval historii a český jazyk. Jeho učiteli na filosofické fakultě byli profesori J. Hrabák, A. Lamprecht, D. Jeřábek a A. Závodský na oboru češtiny a profesori J. Macůrek, J. Šebánek, B. Šindelář, F. Jordán, F. Hejl a J. Kudrna na oboru historie.

Během studií pracoval jako pomocná vědecká síla v semináři katedry historie a etnografie střední, jihovýchodní a východní Evropy. Diplomní práci na téma *K dějinám obchodních styků Krakova s našimi zeměmi ve 20. letech 17. stol.* (245 stran) vypracoval pod vedením profesora Fr. Hejla.

Po ukončení studií působil na ZDŠ v Tasové a na SEŠ v Třebíči jako učitel a středoškolský profesor. V roce 1968 dosáhl doktorátu filosofie v oboru obecných dějin slovenských disertační prací na téma *Zahraníční obchod Levoče v první pol. 17. století* (298 stran). Od 1. 2. 1971 je odborným asistentem katedry historie a etnografie střední, jihovýchodní a východní Evropy.

Ve své vědecké práci se R. Fišer orientuje na studium dějin střední a východní Evropy v období pozdního feudalismu. Zabýval se problematikou vývoje hospodářských a sociálních struktur a vazeb ve středoevropské oblasti (*Dovoz moravského sukna na levočský trh v 1. pol. 17. století*, ČMM 88/1969, č. 1–2, *Obchodní styky Levoče s Polskem a Slezskem v 1. pol. 17. stol.* Acta Universitatis Wratislaviensis, Nr. 109, Wrocław 1969, *Poddanské město Třebíč v pol. 17. století – I. část. Remeslnicko-výrobní a majetková struktura měšťanstva*, ČMM 90/1971, č. 3–4). Nyní se věnuje studiu vzniku absolutistických forem vlády v Rusku v 16. stol.

Ve své přednáškové činnosti se soustřeďuje na výklad dějin a kultury SSSR a metodiky vyučování dějepisu.

F. H.

VÁCLAV FROLEC, PhDr., CSc., docent katedry historie a etnografie střední, východní a jihovýchodní Evropy. Narodil se 27. 9. 1934 v Ratiškovcích, okr. Hodonín. Studoval na filosofické fakultě v Brně v letech 1953–1958 obor národopis. Jeho učiteli byli A. Václavík, K. Fojtík, O. Sirovátka. V letech 1958–1960 působil jako odborný pracovník v Okresním muzeu v Hodoníně. Na základě disertace *Lidové stavitelství v sofijské oblasti v 19. a počátkem 20. století* získal hodnost kandidáta historických věd. V r. 1968 se habilitoval prací *Kulturní společenství a interetnické vztahy v lidovém stavitelství ve střední a jihovýchodní Evropě* pro obor slovenské etnografie. Na filosofické fakultě působí od r. 1961. Je členem Mezinárodní karpatské komise, kde zastává funkci generálního tajemníka, předsedy československé sekce a vedoucího subkomise pro lidové stavitelství, je členem hlavního výboru Národopisné společnosti československé při ČSAV a tajemníkem její brněnské pobočky, předsedou programové rady Mezinárodního folkloristického festivalu ve Strážnici. Je vedoucím redaktorem Národopisného věstníku československého, odpovědným redaktorem bulletinu Carpatica, zástupcem vedoucího redaktora Národopisných aktualit, členem redakčních rad Sborníku Slovenského národního múzea-Etnografia, Ethnologia Slavica, Universitas, Vlastivědného věstníku moravského, členem ediční rady nakladatelství Blok.

V l. 1961–1962 absolvoval stáž v Bulharsku a v l. 1968–1969 studijní pobyt v Německé spolkové republice. Krátkodobé studijní pobyty vykonal v Polsku, Jugoslávii, Rumunsku a Bulharsku. V r. 1968 obdržel krajskou cenu Bedřicha Václavka a v r. 1971 obdržela jedna z jeho publikací cenu Mezinárodního knižního veletrhu v Sofii.

Ve své vědecké práci se zaměřuje na vývoj lidové kultury ve střední a jihový-

chodní Evropě, na otázku kulturního společenství a interetnických vztahů v lidové architektuře; dále sleduje kulturní diferenciaci ve střední Evropě a na Balkáně a problematiku tradice a kontinuity v lidových kulturách se zvláštním zřetelem k současnosti. Na filosofické fakultě koná přednášky a cvičení z teorie a metodologie evropského národopisu, o lidové architektuře ve střední a jihovýchodní Evropě, o sociální kultuře slovanských národů, o tradičních formách vinohradnictví a vinařství v Podunají a Porýní, o lidovém stavitelství na Moravě a ve Slezsku a přednášky z teorie etnografického terénního výzkumu a národopisu balkánských národů. Frolcovy práce se setkaly s kladným ohlasem ve Švýcarsku, Jugoslávii, NDR, NSR, Bulharsku aj.

Bibliografie: Roč. UJEP 1960–1964, Brno 1965, str. 79. — Roč. BU 1964–1968, Brno, 1969, str. 443–444. — Z dalších prací si zaslouží pozornosti zvláště: *Kulturní vztahy v lidovém stavitelství v Karpatech*, (Slovenský národopis 16, 1968, 169–201); *Kulturní společenství a interetnické vztahy v lidovém stavitelství v Podunají*, Praha 1970; *Bulharské lidové pohádky*, (Praha 1970); *Bulgarische Volksmärchen*, (Köln — Düsseldorf 1971); *Uzemnite žilišta v južnoslavjanskata donavska oblast*, (Izvestija na etnografskija institut i muzej pri BAN 12, 1969); *Česká národopisná balkanistika a její úkoly* (NárAkt 7, 1970); *Die gemeinsamen und differenzierenden Elemente in der volkstümlichen Baukunst der Donaugegend*. (Ethnologia Slavica II, Bratislava 1970); *Die Westgrenze des Karpatenhauses in der Tschechoslowakei*, (in Kultúrne společenstvo a diferenciacia v strednej a juhovýchodnej Európe, Bratislava 1973) aj.

id

